

שמיטה בזמן הזה

גיטין (לו. – לו.:

ליטר עיון בדברי התוס':

שלחן-ערוך אורח חיים (סי' תקפ"ח סעיף ה')
ט"ז על השו"ע (סעיף-קטן ה')

- מהו היסוד שמידש הט"ז לענין כח מז"ל לעקור בשוא"ת?
 - איך זה קשור לדציר התוס'?
- וע"ע – ב"ח על טור אורח חיים שם (סי' תקפ"ח ס"ק ג', ד"ה אך – ד"ה לי)

ליטר עיון בדברי המהר"י קורקוס:

המשך הגמרא הכא (ריש לו.:

- שירצו"
רשב"א הכא (ד"ה רבא אמר)
- מה יש לדייק מדברי הרשב"א לענין צ' הפסקים, והנפקא-מיינה ציניהס?
 - איך זה קשור לדציר המהר"י קורקוס?

ליטר עיון בדברי הנפקא-מינה-לדינא דזה, ובפרט לגבי היטר מכירה:

משנה גיטין להלן (מז.), ובגמרא שם – המלוקת לגבי תרו"מ צפירות שגדלו בקרקע (שצא"י) של נכרי, אי"ש קנין ציד נכרי להפקיע" או לא ספר התרומה (הל' ארץ ישראל, בד"ה והשתא) – על-פי-רש"י ותוס' צפונהדרין (כו.) וגיטין (סג.), עיי"ש
שלחן ערוך יורה דעה (סי' של"א סעיפים ב' וי"א)
ביאור הגר"א לסעיף ב' (סוף ס"ק ו'), "ועוד כתב דבזה"ז..."
ביאור הגר"א לסעיף י"א (ס"ק ב"ח)

לחזור – גמרא הכא (לו. – לו.:

רמב"ם הל' שמיטה ויובל (פרק ט' הל' ט"ז)
השגת הראב"ד שם (הל' ט"ז)

- מהי קושיית הראב"ד על הרמב"ם?
- איך נראה לך ליישב צעד הרמב"ם?
- מהו יסוד המלוקת שצין הרמב"ם והראב"ד?

רש"י (לו: ד"ה רבא אמר)

תוס' (לו. ד"ה מי)

- צאיזו קושיות דנו רש"י ותוס'?
- צמה נחלקו?
- מהי הנפקא-מינה-לדינא ציניהס?
- איך יובנו דברי הרמב"ם והראב"ד טפי על-פי מה-שכתבו רש"י ותוס' צסוגיין?

וע"ע –

רמב"ם לעיל בריש פירקין (הל' א' – ג')

נושאי-כלי הרמב"ם –

הלכה ג': רדב"ז

הלכה ט"ז: רדב"ז, כסף משנה, מהר"י קורקוס

- מה הוסיפו הני נושאי-כלים צהצנת דצרי הרמב"ם? וצהצנת דצרי התוס'?
- צמה שונים הני נושאי-כלים זה מזה?

ספר התרומה לרבינו ברוך, תלמיד הר"י (הלכות ארץ ישראל, בד"ה והשתא)

והשתא הוכחתי דקדושת יהושע בטלה. ...

ולא תימא מ"מ הלכה קדושת עזרא לתרומה ומעשר קיימת לעולם אף בזמן הזה ... אין הלכה כן אלא בזמן הזה בטלה ואין חייב מן התורה להפריש תרומה ומעשר, שהרי אמר רבי יוחנן ... דתרומה בזמן הזה דרבנן ...

ואם כן אינו חייב להפריש תרומה ומעשר בארץ ישראל רק מדרבנן אפילו קנה ישראל קרקע וגדלו הפירות ברשותו ...

וא"כ יכול להיות דצפירות שלוקח מעכו"ם אינו חייב לעשר אפילו מדרבנן כיון דלא קדשה לעתיד לבא כי אם צפירות שגדלו בקרקע ישראל ומדרבנן גזירה שמא יבנה בית המקדש. אי אמת דיש קנין לעכו"ם להפקיע מיד מעשר, דאי אין קנין לעכו"ם כך שוה קרקע של עכו"ם כמו קרקע של ישראל. או אפי' שמא אין קנין לעכו"ם היינו [אם] הארץ עומדת בקדושה אבל כיון דלא קדשה א"כ לדברי הכל שמא יש קנין לעכו"ם להפקיע מעשר מדרבנן ... לדידן דלא קדשה ואפילו מקרקע ישראל אין מן התורה א"כ מפירות העכו"ם אפילו מדרבנן פטור. ...

והטעם זה נוכל לומר דצביעית מותר לחרוש ולזרוע בקרקע העכו"ם אפילו מדרבנן. וההיא דתנן פרק הניזקין (סג.) אין עודרין עם העכו"ם צביעית יסבור קדשה לעתיד לבא ואע"פ שאין יוצל נוהג מ"מ צביעית נוהגת. ויתיישב בכך פירש רבינו שלמה פרק זה צורר (כו.) כהן וחריש אמר ליה מצי למימר אגיסטון אני בתוכה. ופירש שכיר עכו"ם אני והא דמכריז רבי אמי פוקו וזרועו צביעית משום ארנוגא כדי לשלם למלך חשבון חיוצ התצואה היינו אפילו בקרקע ישראל כיון דליכא איסורא אלא מדרבנן. הלכך משום ארנוגא שרי לגמרי. ולא נלטרך לומר סכנת ארנוגא כמו שהביא הרב רבי יצחק בר רבי [תוס' גיטין סג.] ד"ה אין עודרין, וע"ע תוס' סנהדרין כו. ד"ה אגיסטון] או מן הירושלמי או כדאמר רבא שלהי פרק בן סורר דלהנאת עמנן שרי אבל בקרקע העכו"ם בלאו הכי מותר לחרוש ולזרוע.